РЕШЕНИЯ

РЕШЕНИЕ ЗА ИЗПЪЛНЕНИЕ (ЕС) 2022/1620 НА КОМИСИЯТА

от 19 септември 2022 година

за установяване на образци на мерките за действие в извънредни ситуации при техническа невъзможност за достъп до данни на външните граници, включително извънредните процедури, които трябва да се следват от граничните органи съгласно член 48, параграф 4 от Регламент (ЕС) 2018/1240 на Европейския парламент и на Съвета

ЕВРОПЕЙСКАТА КОМИСИЯ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз,

като взе предвид Регламент (ЕС) 2018/1240 на Европейския парламент и на Съвета от 12 септември 2018 г. за създаване на Европейска система за информация за пътуванията и разрешаването им (ETIAS) и за изменение на регламенти (ЕС) № 1077/2011, (ЕС) № 515/2014, (ЕС) 2016/399, (ЕС) 2016/1624 и (ЕС) 2017/2226 ([1]), и по-специално член 48, параграф 4 от него,

като има предвид, че:

(1) С Регламент (ЕС) 2018/1240 се създава Европейската система за информация за пътуванията и разрешаването им (ETIAS), приложима по отношение на гражданите на трети държави, които са освободени от изискването за притежаване на виза за целите на влизането и престоя на територията на държавите членки.

(2) Съгласно член 47, параграф 1 от Регламент (ЕС) 2018/1240 граничните органи, компетентни да извършват гранични проверки на външните гранични контролно-пропускателни пунктове в съответствие с Регламент (ЕС) 2016/399 на Европейския парламент и на Съвета ([2]), са длъжни да правят справки в централната система на ETIAS, като използват данните, съдържащи се в машинночетимата зона на документа за пътуване. Възможно е да възникнат обстоятелства, при които поради техническа неизправност в някоя част на информационната система на ETIAS или неизправност в националната гранична инфраструктура в държава членка граничният орган да не е в състояние да направи справката, посочена в член 47, параграф 1 от Регламент (ЕС) 2018/1240.

(3) Целта на настоящото решение е да се установят образци на мерките за действие в извънредни ситуации, включително извънредните процедури, които трябва да се следват от граничните органи на външните граници при обстоятелства, които не им позволяват да извършат тази справка в централната система на ETIAS.

(4) Образците на мерките за действие в извънредни ситуации са предназначени да служат както за насоки, така и за основа, която при необходимост може да бъде адаптирана, за разработването и приемането от държавите членки на техните национални планове за действие в извънредни ситуации за случаите, когато граничен орган не е в състояние да извърши справката в централната система на ETIAS при извършване на гранични проверки на външните гранични контролно-пропускателни пунктове в съответствие с Регламент (ЕС) 2016/399.

([1]) ОВ L 236, 19.9.2018 г., стр. 1.

([2]) Регламент (ЕС) 2016/399 на Европейския парламент и на Съвета от 9 март 2016 г. относно Кодекс на Съюза за режима на движение на лица през границите (Кодекс на шенгенските граници) (ОВ L 77, 23.3.2016 г., стр. 1).

(5) При техническа неизправност граничните органи следва да имат възможност за временна дерогация от задължението си да правят справки в централната система на ETIAS и да проверяват статуса на разрешенията за пътуване чрез инструмента за проверка, посочен в член 31 от Регламент (ЕС) 2018/1240. Освен това е необходимо да се определи съдържанието на уведомленията от граничните органи за техническа невъзможност да се извършват справки в централната система на ETIAS поради неизправност в националната гранична инфраструктура в държава членка.

(6) Като се има предвид, че Регламент (ЕС) 2018/1240 представлява развитие на достиженията на правото от Шенген, Дания уведоми за въвеждането на този регламент в националното си право в съответствие с член 4 от Протокол № 22 относно позицията на Дания, приложен към Договора за Европейския съюз и към Договора за функционирането на Европейския съюз. Следователно Дания е обвързана от настоящото решение.

(7) Настоящото решение попада извън обхвата на мерките, предвидени в Решение 2002/192/ЕО на Съвета ([3]). То представлява развитие на разпоредбите на достиженията на правото от Шенген, в които Ирландия не участва; следователно Ирландия не участва в неговото приемане и не е обвързана от него, нито от неговото прилагане.

(8) По отношение на Исландия и Норвегия настоящото решение представлява развитие на разпоредбите на достиженията на правото от Шенген по смисъла на Споразумението, сключено от Съвета на Европейския съюз, от една страна, и Република Исландия и Кралство Норвегия, от друга страна, за асоциирането на последните в процеса на изпълнение, прилагане и развитие на достиженията на правото от Шенген ([4]), които попадат в областта, посочена в член 1, буква А от Решение 1999/437/ЕО на Съвета ([5]).

(9) По отношение на Швейцария настоящото решение представлява развитие на разпоредбите на достиженията на правото от Шенген по смисъла на Споразумението между Европейския съюз, Европейската общност и Конфедерация Швейцария относно асоциирането на Конфедерация Швейцария към изпълнението, прилагането и развитието на достиженията на правото от Шенген ([6]), които попадат в областта, посочена в член 1, буква А от Решение 1999/437/ЕО, във връзка с член 3 от Решение 2008/146/ЕО на Съвета ([7]).

(10) По отношение на Лихтенщайн настоящото решение представлява развитие на разпоредбите на достиженията на правото от Шенген по смисъла на Протокола между Европейския съюз, Европейската общност, Конфедерация Швейцария и Княжество Лихтенщайн относно присъединяването на Княжество Лихтенщайн към Споразумението между Европейския съюз, Европейската общност и Конфедерация Швейцария относно асоциирането на Конфедерация Швейцария към изпълнението, прилагането и развитието на достиженията на правото от Шенген ([8]), които попадат в областта, посочена в член 1, буква А от Решение 1999/437/ЕО, във връзка с член 3 от Решение 2011/350/ЕС на Съвета ([9]).

(11) По отношение на Кипър, България, Румъния и Хърватия настоящото решение представлява акт, който се основава на достиженията на правото от Шенген или по друг начин е свързан с тях съответно по смисъла на член 3, параграф 1 от Акта за присъединяване от 2003 г., на член 4, параграф 1 от Акта за присъединяване от 2005 г. и на член 4, параграф 1 от Акта за присъединяване от 2011 г.

([3]) Решение 2002/192/ЕО на Съвета от 28 февруари 2002 г. относно искането на Ирландия да участва в някои разпоредби от достиженията на правото от Шенген (ОВ L 64, 7.3.2002 г., стр. 20).

([4]) ОВ L 176, 10.7.1999 г., стр. 36.

([5]) Решение 1999/437/ЕО на Съвета от 17 май 1999 г. относно определени условия по прилагането на Споразумението между Европейския съюз и Република Исландия и Кралство Норвегия за асоцииране на тези две държави при изпълнението, прилагането и развитието на достиженията на правото от Шенген (ОВ L 176, 10.7.1999 г., стр. 31).

([6]) ОВ L 53, 27.2.2008 г., стр. 52.

([7]) Решение 2008/146/ЕО на Съвета от 28 януари 2008 г. за сключване от името на Европейската общност на Споразумение между Европейския съюз, Европейската общност и Конфедерация Швейцария за асоцииране на Конфедерация Швейцария към въвеждането, прилагането и развитието на достиженията на правото от Шенген (ОВ L 53, 27.2.2008 г., стр. 1).

([8]) ОВ L 160, 18.6.2011 г., стр. 21.

([9]) Решение 2011/350/ЕС на Съвета от 7 март 2011 г. за сключване от името на Европейския съюз на Протокола между Европейския съюз, Европейската общност, Конфедерация Швейцария и Княжество Лихтенщайн относно присъединяването на Княжество Лихтенщайн към Споразумението между Европейския съюз, Европейската общност и Конфедерация Швейцария относно асоциирането на Конфедерация Швейцария към изпълнението, прилагането и развитието на достиженията на правото от Шенген, по отношение на премахването на проверките по вътрешните граници и движението на хора (ОВ L 160, 18.6.2011 г., стр. 19).

(12) В съответствие с член 42, параграф 1 от Регламент (ЕС) 2018/1725 на Европейския парламент и на Съвета ([10]) беше проведена консултация с Европейския надзорен орган по защита на данните, който представи становище на 18 февруари 2022 г.

(13) Мерките, предвидени в настоящото решение, са в съответствие със становището на Комитета по интелигентни граници (ETIAS),

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ:

Член 1

Образци на мерките за действие в извънредни ситуации, включително извънредните процедури, при техническа невъзможност за достъп до данни на външните граници

1. Когато е технически невъзможно да се извършат справката или търсенето, посочени в член 48, параграфи 1 и 2 от Регламент (ЕС) 2018/1240, граничните органи могат:

а) да поискат от гражданите на трети държави да предоставят данните за статуса на своето разрешение за пътуване (валидно, отказано, отменено или отнето) и за срока му на валидност; за тази цел граничните органи могат да осъществят интернет връзка или да предоставят достъп до оборудване, инсталирано на граничните контролно-пропускателни пунктове, за да могат гражданите на трети държави да се свържат с инструмента за проверка, посочен в Делегирано решение (ЕС) 2019/970 на Комисията ([11]);

б) да съхраняват локално информация, свързана с влизанията, като например данни за самоличност или данни от документа за пътуване, за да се даде възможност за последваща проверка на статуса на разрешението за пътуване на гражданите на трети държави, които са влезли на територията през времето, докато е траяла техническата невъзможност; граничните органи могат да съхраняват тази информация само за времето, докато траят техническата невъзможност и последващата проверка; или

в) да бъдат временно освободени от задължението си да правят справки в централната система на ETIAS.

2. Уведомяванията, предвидени в член 48, параграфи 1 и 2 от Регламент (ЕС) 2018/1240, се извършват незабавно чрез каналите за комуникация, използвани съвместно от граничните органи, националните звена на ETIAS и централното звено на ETIAS.

3. Предвидените в член 48, параграф 2 от Регламент (ЕС) 2018/1240 уведомления, които граничните органи трябва да изпращат на централното звено на ETIAS и на съответното си национално звено на ETIAS, съдържат следната информация:

а) посочване на граничните контролно-пропускателни пунктове, засегнати от неизправността, и на органа, който не е в състояние да извърши справката; и

б) посочване на датата и часа на възникване на неизправността;

в) когато е възможно — описание на неизправността и посочване на времето, необходимо за отстраняването ѝ.

Когато уведомява eu-LISA и Комисията съгласно член 48, параграф 2 от Регламент (ЕС) 2018/1240, централното звено на ETIAS предоставя същата информация, която е получило от граничните органи.

Член 2

Влизане в сила

Настоящото решение влиза в сила на двадесетия ден след деня на публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

([10]) Регламент (ЕС) 2018/1725 на Европейския парламент и на Съвета от 23 октомври 2018 г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни от институциите, органите, службите и агенциите на Съюза и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Регламент (ЕО) № 45/2001 и Решение № 1247/2002/ЕО (ОВ L 295, 21.11.2018 г., стр. 39).

([11]) Делегирано решение (ЕС) 2019/970 на Комисията от 22 февруари 2019 г. относно инструмента, даващ възможност на заявителите да следят напредъка на своите заявления и да проверяват срока на валидност и статуса на своите разрешения за пътуване, съгласно член 31 от Регламент (ЕС) 2018/1240 на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 156, 13.6.2019 г., стр. 15).

Съставено в Брюксел на 19 септември 2022 година.

За Комисията
Председател
Ursula VON DER LEYEN